

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citirea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Orhei din 06 mai 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016, declarat de avocatul Boris Bulbuc, în numele inculpatului

*Levinte Efim Semion, născut la
27 aprilie 1957 în s. Costești, r-nul Ialoveni, locuitor al
or. Orhei, str. Călușarilor 16, cetățean al R. Moldova,
fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 20.07.2015 - 06.05.2016,
instanța de apel: 23.06.2016 - 14.09.2016,
instanța de recurs: 22.11.2016 - 18.01.2017.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 06 mai 2016, Levinte Efim a fost condamnat în baza art. 179 alin. (2) Cod penal la amendă în mărime de 300 unități convenționale, ce constituie 6000 lei.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul părții vătămate Codrean R. cheltuielile judiciare în sumă de 3500 lei și prejudiciul moral în mărime de 5000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 08 martie 2015, aproximativ ora 07.00, inculpatul Levinte E. a pătruns fără permisiune în domiciliul lui Codrean R., amplasat în or. Orhei, str. Nistreană 12, ap. 17, prin aplicarea violenței față de ultimul, refuzând să părăsească locuința la cerințele proprietarului, și i-a aplicat părții vătămate lovituri peste corp, provocându-i vătămări corporale neînsemnate.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că intrând în apartamentul părții vătămate, a fost luat la bătaie de ultimul și nu a putut să iasă de acolo, ușa fiind încuiată. I-a cerut să telefoneze la poliție, iar el a sunat-o pe fiica sa. Nu a aplicat violență față de partea vătămată. Au convenit să aștepte poliția, însă, deoarece întârziiau, a deschis ușa forțat și a plecat.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită integral prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Codrean R. a declarat că a divorțat cu fiica inculpatului în anul 2013. La 08.03.2015 l-a telefonat inculpatul, anunțându-l că vine la el și i-a cerut să deschidă ușa, în caz contrar, o va strica, așa cum a procedat anterior și cu lăcata de la ușă. Imediat cum a descuiat, inculpatul a izbit ușa, l-a apucat de maiou, a intrat forțat în apartament și l-a agresat fizic. I-a cerut să plece, iar după ce acesta s-a liniștit a sunat la poliție. Inculpatul a telefonat rudelor, le-a cerut să ia o rangă metalică și să vină acolo. În timp ce așteptau poliția, a auzit gălăgie în scară, s-a speriat și a încuiat ușa. Rudele inculpatului băteau în ușă, erau agresivi și înjurau. Le-a spus că a chemat poliția, iar inculpatul le-a sugerat să aștepte afară. Deoarece poliția nu a venit, aproximativ peste o oră, inculpatul a plecat.

Martorul Iudenco V. a comunicat că Levinte D. l-a telefonat și i-a spus că inculpatul este închis în apartamentul lui Codrean R. și că este bătut, rugându-l să vină să deschidă ușa. A mers acolo, în coridor era Levinte D. care le striga să deschidă ușa. Însă, inculpatul și partea vătămată le-au spus să meargă jos, ei urmând să se clarifice la sosirea poliției. Inculpatul a ieșit afară, în urma lor.

În plângerea din 10.03.2015, Codrean R. solicită tragerea la răspundere a lui Levinte E., care la 08.03.2015, aproximativ ora 07.00, a intrat fără acordul stăpânului în ap. 17, str. Nistreană 12, or. Orhei, aplicând forța fizică.

Conform procesului-verbal din 16.04.2015, de la Codrean R. a fost ridicat un DVD-R, în care sunt înregistrate secvențele video, unde Levinte E. se afla în domiciliul lui Codrean R.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 183/D din 24.06.2015, la Codrean R. au fost depistate vătămări corporale neînsemnate.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 184/D din 24.06.2015, la Levinte E. au fost depistate vătămări corporale ușoare.

Potrivit procesului-verbal de confruntare din 23.06.2015 între Codrean R. și Levinte E., partea vătămată și-a confirmat declarațiile anterioare.

Corpul delict pe caz este DVD-R cu înregistrări video și audio.

Argumentele inculpatului că ar fi intrat în domiciliul părții vătămate în prezența acestuia și, astfel, nu a comis o violare de domiciliu nu sunt fondate. Or, pentru existența acestei infracțiuni nu prezintă interes modul și metodele folosite de făptuitor pentru a pătrunde în domiciliul părții vătămate și nici dacă pătrunderea are loc în mod deschis ori pe ascuns, și din orice motive.

Astfel, în acțiunile inculpatului se atestă prezența laturii subiective a componentei de infracțiune prevăzută la art. 179 alin. (2) Cod penal, acesta

confirmând că a intrat în domiciliul părții vătămate fără a cere permisiunea și fără ca ultimul să-i permită acest lucru.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, dar anterior nu a fost condamnat, se caracterizează pozitiv, lipsesc circumstanțe agravante, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

3. Avocatul Boris Bulbuc a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, iar acțiunea civilă să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

Apelantul a invocat că nevinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile martorului Iudenco V. și raportul de expertiză medico-legală nr. 184/D din 24.06.2015.

Totodată, apărarea a solicitat audierea în calitate de martori a soției inculpatului și a lui Levinte D., care cunoșteau împrejurările cauzei.

Astfel, instanța de fond nu a apreciat probele apărării și nu a verificat versiunea apărării în coroborare cu probele administrate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond corect a stabilit situația de fapt, vinovăția inculpatului fiind dovedită cu certitudine și fără echivoc, fapta săvârșită fiind încadrată juridic corespunzător materialului probator administrat.

Astfel, vina inculpatului se confirmă prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, și anume: declarațiile părții vătămate Codrean R. și ale martorului Iudenco V.; plângerea lui Codrean R. din 10.03.2015, conform căreia acesta solicită tragerea la răspundere a lui Levinte E., care la 08.03.2015, aproximativ ora 07.00, a intrat fără acordul stăpânului în ap. 17, str. Nistreană 12, or. Orhei; procesul-verbal din 16.04.2015, prin care de la Codrean R. a fost ridicat un DVD-R în care sunt înregistrate secvențele video unde Levinte E. se afla în domiciliul lui Codrean R.; raportul de expertiză medico-legală nr. 183/D din 24.06.2015, potrivit căruia la Codrean R. au fost depistate vătămări corporale neînsemnate; raportul de expertiză medico-legală nr. 184/D din 24.06.2015, conform căruia la Levinte E. au fost depistate vătămări corporale ușoare; procesul-verbal de confruntare din 23.06.2015 între Codrean R. și Levinte E.; corpurile delictelor: DVD-R cu înregistrări video și audio.

Instanța de fond corect a constatat ca fiind dovedită pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, în acest sens fiind administrate suficiente probe pertinente și concludente.

Afirmațiile inculpatului că nu a comis fapte infracționale nu corespund adevărului, fiind date cu scopul de a se eschiva de la răspundere penală și se combat prin probele administrate, apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiind dovedită integral vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate.

Or, inculpatul a declarat în instanța de fond că i-a telefonat lui Codrean R. și l-a întrebat dacă îl primește, dacă îi va deschide ușa sau să vină cu ciocanul să spargă iarăși ușa.

Astfel, se atestă intenția directă a inculpatului la comiterea infracțiunii de violare a domiciliului, care, anterior, la 06.03.2015, a deteriorat ușa apartamentului în care locuiește partea vătămată, sub pretextul că el a instalat-o.

Totodată, inculpatul, venind cu intenția de a clarifica problemele familiale, cu orice scop a dorit să pătrundă în apartamentul părții vătămate, fiind evidentă existența laturii subiective a componentei de infracțiune incriminată, manifestată prin intenția directă a inculpatului de a pătrunde în domiciliul părții vătămate, fără consimțământul acestuia, forțând ușa și obligându-l pe acesta să deschidă ușa și să-i permită să intre în antreu, iar la solicitarea ultimului să părăsească apartamentul, inculpatul nu s-a conformat.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate corect în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, or, după pătrunderea ilegală în apartamentul lui Codrean R., inculpatul a atacat partea vătămată cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 183/D din 24.06.2015, vătămări neînsemnate.

Instanța de fond justificat a respins solicitarea apărării privind reluarea cercetării judecătorești și audierea martorilor Levinte T. și Levinte D., acestea fiind rude apropiate ale inculpatului și nefiind martori oculari ai conflictului, cunoscând circumstanțele incidentului din spusele inculpatului, or fiica acestuia s-a aflat în afara apartamentului și nu cunoaște mai multe detalii despre cele întâmplate între acesta și partea vătămată decât a oferit martorul Iudenco V.

Potrivit declarațiilor părții vătămate Codrean R., inculpatul a intrat cu forța în apartament, după ce, anterior, la 06.03.2015 a deteriorat ușa apartamentului. A decis să-i deschidă ușa, deoarece inculpatul bătea insistent și-i cerea să deschidă spunându-i că, în caz contrar, o va distruge și pe aceasta. Altercația a avut loc în antreul apartamentului, inculpatul agresându-l imediat ce a deschis ușa, iar el i-a aplicat lovituri inculpatului în scop de apărare.

Depozițiile părții vătămate făcute în instanța de apel sunt consecvente, corespund declarațiilor date la etapa urmăririi penale și în instanța de fond și sunt în coroborare cu celelalte probe administrate, acesta fiind prevenit de răspunderea penală pentru darea declarațiilor false, lipsește careva temei de a le aprecia critic.

Or, probele administrate în conformitate cu prevederile legale au dovedit, în afara oricărui dubiu rezonabil, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, nefiind depistate încălcări de procedură sau încălcări ale drepturilor și intereselor inculpatului.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond corect a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, anterior nu a fost condamnat, se caracterizează pozitiv, lipsesc circumstanțe agravante, just concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, aceasta fiind echitabilă și proporțională infracțiunii comise.

5. Avocatul Boris Bulbuc a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, iar acțiunea civilă să fie respinsă.

Recurentul a invocat că nu a fost confirmat faptul că inculpatul ar fi intrat sau ar fi rămas în apartamentul mamei părții vătămate în mod ilegal. Partea vătămată i-a deschis benevol ușa și i-a permis să intre, ulterior aplicându-i inculpatului multiple lovituri, până l-a umplut de sânge, ce se confirmă prin raportul de expertiză medico-legală nr. 184/D din 24.06.2015 și declarațiile martorului Iudenco V., acesta indicând și faptul că ușa apartamentului era încuiată iar inculpatul nu putea ieși din locuință.

Astfel, declarațiile inculpatului coroborează cu celelalte probe administrate și urmează a fi apreciate în sensul nevinovăției sale.

Totodată, refuzul instanței de fond de a le audia în calitate de martori pe Levinte T. și Levinte D. a constituit un impediment în exercitarea dreptului apărării de a prezenta probe în raport cu acuzarea.

Ținând cont că inculpatul pledează nevinovat, indicând că el a fost cel care a avut de suferit, acțiunea civilă a fost admisă nejustificat.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală – nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar de pe rol, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate și ale martorului Iudenco V., plângerea lui Codrean R. din 10.03.2015, procesul-verbal din 16.04.2015 de ridicare de la Codrean R. a unui DVD-R în care sunt înregistrate secvențele video unde Levinte E. se afla în domiciliul părții vătămate, raportul de expertiză medico-legală nr. 183/D din 24.06.2015, că la Codrean R. au fost depistate vătămări corporale neînsemnate,

raportul de expertiză medico-legală nr. 184/D din 24.06.2015 că la Levinte E. au fost depistate vătămări corporale ușoare, procesul-verbal de confruntare din 23.06.2015 între Codrean R. și Levinte E., corpurile delictive: DVD-R cu înregistrări video și audio, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, probele administrate pe caz demonstrând prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 179 alin. (2) Cod penal (*pct. 3.-5. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Mai mult, recursul ordinar, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat circumstanțele cauzei și probele administrate.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel este lipsită de orice suport legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol, inclusiv chestiunea privind oportunitatea și temeinicia audierii martorilor Levinte T. și Levinte D., au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru

reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Boris Bulbuc împotriva sentinței Judecătoriei Orhei din 06 mai 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016, în privința inculpatului Levinte Efim Semion, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 februarie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco